

INGEZONDEN.

SYMPATHISCH VERBAND OF HETZELFDE SYSTEEM?

De wetenschap kent tot dusverre de physiologische bestemming van de prostaat niet. Zij wist zelfs niet, onder welk physiologisch systeem haar te rangschikken. Nu komt RAMM (zie dit *Tijdschrift*, blz. 880 Ref. H. TIMMER) beweren, dat de klier tot de geslachtsorganen behoort. Hij grondt zijn bewijs op een physiologisch en een chirurgisch experiment.

RAMM castrerde honden en varkens, — en zag na deze operatie de prostaat kleiner worden — of kleiner blijven dan bij normale dieren. Hij castrerde mannen met prostaat-hypertrophie en zag de klier schrompelen. Op dit tweevoudig experiment grondt RAMM zijn beweren, dat de prostaat tot de geslachtsorganen behoort.

Nu, deze gevolgtrekking acht ik te voorbarig.

Indien er tusschen twee organen een sympathische betrekking bestaat, d. i. indien een orgaan verandering ondergaat, hetzij van physiologischen of van pathologischen aard, en deze verandering roept verandering in een ander orgaan te voorschijn, dan is dit geen bewijs, dat die twee organen tot eenzelfde physiologisch systeem behooren.

Daar bestaat een nauwe relatie tusschen het systema genitale en respirationis. Als jongens den mannelijken leeftijd bereiken, verraadt dit de stem. Zij krijgen „de baard in de keel.” De ontwikkeling van het geslachtsleven en die van de stem coïncideeren, zichtbaar aan den haargroei, voelbaar aan de toeneming in omvang der testes ter eene, en aan die van den larynx — pomum Adami — ter andere zijde. Dat deze coïncidentie geen toevallige is, maar een physiologisch-connectieve, bewijzen de gevolgen der castratie, na welke operatie de larynx in ontwikkeling achter en de stem hoog blijft.

Maar niet alleen physiologisch blijkt de nauwe betrekking tusschen genitalia en den tractus respirationis, ook pathologisch openbaart deze zich. Men ziet in den loop van ziekten der geslachtsorganen bij vrouwen, bijv. bij retroversio uteri vaak verlamming van de stembanden ontstaan, die zich openbaart in heeschheid of stemmeloosheid.

Na sexueele excessen volgen soms aandoeningen der ademhalingsorganen: coryza, asthma, pneumonie (zie: *Geneesk. Courant* van 3 Juni n°. 22 en volgende nummers).

En toch zal niemand beweren, dat de tractus respirationis tot de geslachtsorganen behoort.

Nu — zoo kan het ook zijn met de verhouding tusschen prostaat en testes. Daar kan een sympathische betrekking bestaan — niet meer. En haar aaneming heeft niets gedwongens.

De anatomie leert, dat de prostaat en de testes van denzelfden plexus haar zenuwen ontvangen, nl. van den plex. hypogastricus nervi sympathici. Atrophie van de prostaat na wegneming der testes kan dus ongedwongen reflectorisch langs de trophische draden van den sympathicus verklaard worden. En bovendien, nu de geneeskundige wereld verrast is geworden door de ontdekking

van een geheel nieuwe functie van vele organen, nl. de „sécrétion interne“, dringt zich onwillekeurig de vraag aan ons op, of ook de testes een dergelijke functie bezitten, en zoo ja, welken invloed haar „intern secreet“ heeft op den groei van de prostaat.

Dr. S. R. HERMANIDES.

BEDRIJFSBELASTING.

In het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* van 12 Mei schrijft Dr. A. MIJNLIEFF onder eenige toelichtingen op de bedrijfsbelasting:

„Wat mij verder een groote onbillijkheid toeschijnt, is: dat het inkomen, „verkregen door arbeid van den geest, volkomen gelijk gesteld wordt met „winst, behaald uit handelszaken enz., eensdeels, omdat ons stamkapitaal „een kapitaal is van hooger orde, anderdeels, omdat met den dood „geheel verloren gaat“.

Nu, dit laatste is wel waar, doch geldt niet alleen van hersenkapitalisten, maar van alle industriëelen, naarmate zij zelf nuttige diensten praesteeren: een blikslager, die zonder knechts werkt, of een opera-zangeres weet ook, dat het inkomen van haar bedrijf met haar validiteit staat of valt. Naar mate iemand met minder eigen verdienstelijkheid geld verdient, naar die mate is zijn familie minder afhankelijk van zijn ongeschiktheid of dood. Ieder gevoelt, dat hier een fundamenteele fout schuilt in het oeconomisch systeem, een fout, die onafscheidelijk is van kapitalisme.

Maar het eerste motief: ons stamkapitaal zou zijn een kapitaal van *hooger orde*, omdat het betreft *arbeid van den geest*?

Zeker staat geestesarbeid hooger dan rentemakerij, d. i. anderen voor zich laten werken en van de waarde, die ze voortbrengen, het leeuwenaandeel voor zich te empocheeren, maar dan moest er staan „arbeid“ en er staat „arbeid van den geest“. Welnu, tegenover arbeid van den geest staat niet: luilakken, huisjesmelken, blankofficier zijn, maar tegenover arbeid van den geest staat stoffelijke arbeid, spier-arbeid. In hoeverre, zou ik aan Dr. MIJNLIEFF willen vragen, vindt U arbeid van den geest, van hooger orde dan spier-arbeid? Van een geestelijke kan men zulk een uitspraak verwachten, hij werkt aan het eeuwige, het hogere, het eenig ware, maar van een medicus, een physioloog! Is niet juist de vloek onzer eeuw, onzer beschaving, dat wij even eenzijdig de hersenen vereeren, als de wilden de spierkracht en de volharding van karakter? Wie is verdienstelijker: de warmoezenier, die voedzame groenten verbouwt of de medicus, die den warmoezenier, als deze eens ongesteld is, bijstand verleent om hem in staat te stellen zoo spoedig mogelijk zijn nuttig bedrijf weer te hervatten? Kunnen wij met geestesarbeid de menschen voeden en kleeden? Het ideaal is den dokter niet noodig te hebben, maar niet het verdrijven van akkerbouw en tuinbouw.

Dr. MIJNLIEFF is student geweest, hij kon dus op een ruimer, meer algemeen standpunt staan, op een hooger standpunt.

Juist die studententijd, de gelukkigste tijd des levens: hard werken, maar ook veel genieten, half op Rijks kosten, half op kosten van de oudelui — zal toch niet de rechtgrond moeten zijn om meer privilegiën te verlangen dan een industriëel?